

РЕШЕНИЕ

№ 17003

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. Г.А**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА К. Г.А** Гражданско дело № 20211110167557 по описа за 2021 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 432 от КЗ, за осъждане на ответника /ФИРМА/ да заплати на ищцата В. И. Д. - Г.а, сумата в размер на 5 000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в болки в травмираната област, уплаха и стрес и сумата в размер на 40, 00 лева, представляваща обезщетение за причинените ѝ имуществени вреди вследствие ПТП, реализирано на 17.09.2020г., около 10:45 часа, в гр. София, където водача на л. а. "Пежо 307" с ДК *****, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника по силата на застраховка гражданска отговорност № 120000969615, при движение от бул. „Иван Лазаров“ към бул. „Х.фор Колумб“ навлиза на забранен сигнал на светофарната уредба и

реализира ПТП с навлизащия на разрешен сигнал л.а. „Фолксваген Нью Бийтъл“ с ДК № *****, управляван от В. И. Д. – Г.а, ведно със законната лихва от датата на предявяване на застрахователната претенция - 04.12.2020 г до окончателното плащане, съединени с искиове с правно основание чл. 86 от ЗЗД, за сумата в размер на 487,50 лева, начислена върху главницата от 5 000 лева, за периода от 04.12.2020г. до 19.11.2021г. и за сумата в размер на 3,90 лева представляваща мораторна лихва, начислена върху главницата от 40,00 лева, за периода от 04.12.2020г. до 19.11.2021г.

В исковата молба се поддържа, че на 17.09.2020г., около 10:45 часа, в гр. София, при движение от бул. „Иван Лазаров“ към бул. „Х.фор Колумб“, водачът на лек автомобил л. а. "Пежо 307" с ДК ***** реализира ПТП с л. а. "Фолксваген Нью Бийтъл" с ДК *****, управляван от ищцата В. И. Д. - Г.а. Ищцата поддържа, че вследствие на събитието ѝ били причинени увреждания, установени от съдебен лекар, изразяващи се в това, че задната повърхност на шията ѝ била болезнена при палпация, като движенията в областта значително усилвали болковата симптоматика и са били отявлено ограничени,у становено от лекар на 18.09.2020г. Посочва, че при направения преглед на предната повърхност на гръдния ѝ кош, в горната трета на лявата му половина, е установено петнисто бледо мораво червеникаво кръвонасядане, с неправилна форма и размери около 4/2,5

см. В лявата поясна област е било налице неправилно по форма петнисто мораво синкаво кръвонасядане, с размер около 10/6 см. В областта на проекцията на външния ръб на пета предходилна кост на левия крак е имало ограничен оток, с неправилна форма, мековата консистенция с размер около 4/1,5 см. Сочи, че според заключението на съдебния лекар е получила навяхване на шията; кръвонасядане на гръдния кош; кръвонасядане в лявата поясна област; оток на ляв ходило, като травматичните увреди по своя медико-биологичен характер са й били причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота и отговарят да са получени при ПТП. Твърди, че за проведената диагностика е заплатила сума в размер на 40,00 лв. Посочва, че след процесното увреждане на здравето, е изпитвала множество болки и страдания, вследствие на които не можела да задоволява хигиенните си потребности и домакинските си задължения. Твърди, че станала раздразнителна и се разстройвала при спомена за инцидента. Поддържа, че към датата на ПТП делинквентът – л. а. "Пежо 307" с ДК *****, е бил застрахован страна по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност" при ответното дружество, поради което и поканила ответника да заплати обезщетение за претърпените имуществени вреди, но плащане не последвало. По така изложените доводи моли за уважаване на предявените иски, като претендира и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал

отговор на исковата молба с който оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва наличието на сключена със /ФИРМА/ за л. а. "Пежо 307", с ДК ***** задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва отговорността на водача на л. а. "Пежо 307", с ДК ***** за настъпване на процесното ПТП, наличието на противоправно поведение, вина и връзката между твърдените вреди и противоправното поведение на водача. Оспорва по вид и тежест посочените в исковата молба травми, както и това, че те са в резултат на процесното събитие. Оспорва че ищцата е претърпяла всички описани в исковата молба увреждания, тежестта им, както и продължителността на възстановителния период. Намира претенцията на ищеца за завишена и несъответна на тежестта на твърдените вреди. С отговора прави възражение за съпричиняване от страна на ищеца, поради нарушение на нормата на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП за задължително ползване на обезопасителен колан. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът В. И. Д. - Г.а, редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат Г.Н., която поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковете.

Ответникът /ФИРМА/, редовно призован, в открито съдебно заседание, не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото писмени и гласни доказателства в тяхната съвкупност на основание чл. 235, ал.2 от ГПК и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

В процеса на основание чл. 154 за успешно провеждане на прекия иск на увреденото лице срещу застрахователя в доказателствена тежест на ищеца бе да докаже, че застраховано при ответното дружество лице противоправно го е увредило, като му е причинило имуществени и неимуществени вреди в причинна връзка с противоправното поведение на застрахования по застраховка „гражданска отговорност“ при ответното дружество, стойността за отстраняване на повредите по увредения автомобил.

Ответникът при доказване на горепосочените факти, следваше да докаже положителният факт на плащането, а по възражението за съпричиняване в доказателствена тежест на ответника бе да докаже противоправно поведение на увреденото лице наред с противоправното поведение на делинквента, което е допринесло за настъпване на вредоносния резултат.

Установява се от приетия по делото протокол за ПТП с бланкетен номер 1816358 от 17.09.2020г., както и от изслушаната по делото съдебно автотехническа експертиза

следния механизъм на ПТП: на 17.09.2020г., около 10:55 часа в светлата част на денонощието в гр.София, по бул. „Цветан Лазаров“ с посока на движение към ул. „Искърски шосе“ се е движил л.а. „Пежо 307“ с ДК № *****, управляван от П. П., при скорост на движение около 60 км/час, като в същото време на бул. „Х.фор Колумб“ в районна на кръстовището с бул. „Цветан Лазаров“ на забранителен сигнал на светофарната уредба е престоявал л.а. „Фолксваген Нью Бийтъл“ с ДК № *****, управляван от В. Д.. След получаване на разрешителен сигнал на светофарната уредба л.а. „Фолксваген Биитъл“ потегля и навлиза в кръстовището. В същото време водача на л.а. „Пежо 307“ не се съобразява с подадения за неговата траектория забранителен сигнал на светофарната уредба и също навлиза в кръстовището, при което траекториите на двата автомобила се пресичат и настъпва ПТП с последици като ударът е нанесен с предната дясна част на л.а. „Пежо 307“ в предната лява част на л.а. „Фолксваген Бийтъл“.

Разпитан в качеството на свидетел, водачът на л.а. „Пежо 307“ застъпва версията, че не той, а ищцата е преминала на светофарната уредба на забранителен сигнал. Дава сведения за междинен светофар за движещите се по ул. „Цветан Лазаров“ завиващи на ляво на „Цариградско шосе“, като вещото лице след изслушване на свидетеля, посочи, че при скорост от 60 км./час водачът е прелетял през светофарната уредба при забранен сигнал, защото когато е разрешителен неговият режим на преминаване, за

другите автомобили, където е бил и л.а. „Фолксваген Бийтъл“ е бил забранителен, като не е логично да се появява в средата на кръстовището при разрешителен вечен сигнал за останалите автомобили и то със скорост от 60 км/час, където опасната зона за спиране е по-малко от около 40 метра и то при ограничение на скоростта на мястото на ПТП от 50 км/час. Свидетелят потвърждава верността на схемата на ПТП в показанията си.

По делото е допуснато събиране на гласни доказателствени средства и чрез разпит на лицето съставило Протокола на ПТП – Е. Л.. Същият в показанията си потвърждава обективизираното от него в протокола за ПТП. Последният се съставял въз основа на показанията на свидетелите и декларациите подписани от самите водачи, приети на л.74 и л.75 по делото, като в тази връзка е издаден и АУАН /л.72 по делото/ от другия разпитан на страната на ищеца свидетел – Е. В., който също посочва, че е възприел същите обстоятелства, които е възприел и свидетелят Л..

От приетата по делото съдебно медицинска експертиза се установява, че при ПТП ищцата е получила следните увреждания: навяхване на шията, контузия в областта на лявата тазобедрена става; кръвонасядане на гръдния кош отпред вляво в горната трета, кръвонасядане в лява поясна област; оток по ръба на лявото стъпало, като е изразена възможност описаната контузия в областта на лявата

тазобедрена става и кръвонасядането в ляво хълбочно да са едно увреждане описано от различни специалисти в две много близки съседни области. Вещото лице е посочило, че гореописаните увреждания по съвкупност реализират медикобиологичния признак „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“. Увреждания от този тип, като например това на шията е свързано с болки, особено при движение, които следва да отшумят за около 7-14 дни, останалите с болка в момента на получаването им. Вещото лице е посочило, че е налице причинно-следствена връзка между ПТП и уврежданията. Дадена е добра прогноза за възстановяване, особено след като по делото не са представени документи за последващи прегледи. Разходът от 40,00 лева се установява, че е заплатен за съдебномедицинско освидетелстване на пострадалата. Посочено е че травмите се дължат на действието на твърди тъпи предмети, като кръвонасяданията в ляво горе на гръдния кош отпред и в областта на лява хълбочна област може да се получат от контакт с правилно поставен предпазен колан по време на ПТП, отока по ръба на лявото стъпало може да е резултат от удар в педалите на автомобила, навяхването на шията на фиксирано тяло и при челен удар движение на главата в шията първо напред а после назад, а контузията на лявата тазобедрена става може да се получи при удар на коляното в бордтаблото на автомобила. Вещото лице дава крайно заключение, че уврежданията преминават за около две седмици, като не са

от естество да създадат пречки на ищцата в ежедневно и обслужване.

За доказване на вида и характера на твърдените за преживени от ищцата неимуществени вреди е допуснато събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелката Глория Г.а, дъщеря на ищцата. Разпитана свидетелката дава показания, че едва три дни след ПТП е видяла майка си. Дори и след тези три дни майка ѝ е имала голяма синина в долната част на кръста, охлузвания по гръдния кош, по бедрото, както и стъпалото и било зачервено. Потвърждава, че ищцата две седмици е била в болничен, като първите дни приятели и помагали и са полагали грижи за нея. След изтичане срока на болничния още два месеца ищцата работела от вкъщи, тъй като самата и професия била свързана с шофиране – била търговски представител, а след ПТП ищцата изпитвала страх да шофира. Свидетелката потвърждава, че първите три дни майка и е изпитвала болки в цялата лява част и е страдала от безсъние, след ПТП напълняла с около 20 кг.

Изслушаната съдебно психологична експертиза дава заключение, че ПТП се е отразило крайно негативно върху общото психично и социално функциониране на ищцата. При инцидента тя изживяла силен страх, чувство за витална застрашеност, притеснения за увреждане и инвалидизация, както и соматична болка. В следващия месец имала негативни емоционални състояния, имала

нужда от подпомагане и подкрепа, напрегнатост и тревожност породил невъзможността да изпълнява добре работните си задължения. В този едномесечен период често се връщала към катастрофата, ставала напрегната и тревожна. В следващите месеци имала пристъпи на тревожност с променлива честота, като с времето си наложила да шофира. Понастоящем при ищцата е налице остатъчна невротична фиксация и повишаване на тревожността при обекти и ситуации, напомнящи инцидента. При прегледа вещото лице не е констатирало психично разстройство, а че само персистират фиксирани страхове, свързани със спомена за инцидента, като останалите понастоящем негативни отражения имат характерен ход на намаляваща във времето интензивност.

Съдът кредитира приетите по делото писмени доказателства, както и изслушаните по делото САТЕ, СМЕ и СПЕ, като отчита, несъответствията в показанията на свидетеля П. с извода на вещото лице по изслушаната САТЕ относно механизма на ПТП, както и тези на вещото лице, изготвило СМЕ с показанията на свидетелката Г.а, в частта за отговор на въпроса дали уврежданията вследствие на ПТП са нарушили ежедневния ритъм на живот на ищцата.

По гореустановеното съдът достигна до следните правни изводи по отношение предявените, като главни искове с правно основание чл. 432 от ГПК срещу ответник:

/ФИРМА/.

Съгласно приложимата, с оглед датата на настъпване на процесното ПТП, разпоредба на чл.429, ал.1 от КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите се задължава да покрие в границите на определена в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие свързано с притежаването и/или използването на моторно превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор. Същевременно съгласно чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ, а именно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция с посочване на пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура. Не се спори че за л.а. „Пежо 307“ с ДК № ***** е сключена към датата на настъпване на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователна полица № 120000969615, валидна от 11.04.2020г. до 10.04.2021г. В случая страните не спорят, и че ищецът е спазил изискванията на чл. 380 от

КЗ, а и това се установява от приетата по делото молба от ищцата до /ФИРМА/ /л.20-22 по делото/.

Съдът приема, че ПТП е настъпило на 17.09.2020г. по вина и в резултат от противоправното поведение на водача на л.а. „Пежо 307“ с ДК № *****, който при ПТП е нарушил нормата на чл.6,т.1 от ЗДвП, която поставя едно условие, водачите да се съобразяват с поставените на пътя светлинни сигнали и пътни знаци и тяхната повеля, като по този начин водача на ППС „Пежо 307“ виновно е нарушил чл. 6, ал.1 от ЗДвП. Съдът приема, че от събрания по делото доказателствен материал безспорно се установи противоправното поведение на водача на л.а. „Пежо 307“, механизма на ПТП и причинната връзка между ПТП и вредите. Действително протокола за ПТП е официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила, но само в определени параметри, а в частта по механизма на ПТП и причинната връзка между него и вредите има характер на частен свидетелстващ документ и се ползва само с формална доказателствена сила по смисъла на чл. 180 от ГПК, и доказва, че протокола изхожда от определено лице, но възприетите от него факти и обстоятелства по механизма на ПТП, вредите и връзката между тях, подлежат на доказване с всички допустими способи по ГПК. В конкретиката на случая доколкото ответникът оспорва механизма на ПТП, съдът намира, че от изслушаната САТЕ и от събраните свидетелски показания на свидетелите Е. В. и Е. Л., безспорно се

установи приноса на водача на л.а. „Пежо 307” за настъпване на ПТП и механизма му. В тази връзка съдът не кредитира показанията на свидетеля П., като водач на л.а. „Пежо 307“, тъй като не ги намира съотнесими на показанията на останалите двама свидетеля и на изслушаната СМЕ и САТЕ.

Следователно доказва се в производството осъществяване на всички предпоставки на деликта, както и на наличието на валидно сключена към датата на ПТП застраховка „Гражданска отговорност”, за застраховане на отговорността на водача на л.а. „Пежо 307”.

Съдът следва да разгледа при достигане до извод, за наличие на противоправно поведение на водача на л.а. „Пежо 307” за настъпване на вредите и релевираното от ответника възражение за съпричиняване, като съдът намира, че по делото не се установи противоправно поведение на ищцата, с което тя да е допринесла за настъпване на вредоносния резултат. Не се установи тя да е преминала на забранителен сигнала на процесната светофарна уредба, да е била без обезопасителен колан, още повече, че от изслушаната по делото СМЕ се установи, че част от уврежданията могат да се дължат и поради съприкосновението с така поставения обезопасителен колан.

По гореизложеното доколкото се установи, че ищцата

действително е заплатила сумата от 40,00 лева за освидетелстване, което не се покрива по НЗОК, съдът намира, че тази сума представлява имуществена вреда за ищцата, която тя е претърпяла в причинна връзка с процесното ПТП, поради и което този иск следва да бъде уважен.

По отношение иска за сумата в размер на 5000,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди вследствие ПТП, съдът намира следното: Като критерий за това чл. 52 от ЗЗД определя справедливостта. С оглед целта на гражданската отговорност – обезщетяване на реално претърпените вреди чрез осигуряване на пари, с които да се облекчат претърпените от пострадалия страдания, следва да се приеме, че релевантни за определяне на обезщетението следва да са характера и размера на претърпените психически неудобства и отрицателни емоции. От изслушаната по делото съдебно психологична експертиза се установява, че вследствие инцидента при ищцата е била налице остра стресова реакция с последващо адаптационно разстройство и психосоматични клинични изяви, като и към момента на прегледа са налице симптоми на психодинамика с тенденция към затихване. Съдебно медицинската експертиза установява, че ищцата при ПТП е получила следните телесни увреждания, като навяхване на шията; контузия в областта на лявата тазобедрена става; кръвонасядане на гръдния кош отпред вляво в горната трета; кръвонасядане в лява поясна област; оток

по ръба на лявото стъпало, като в тази връзка следва да се ценят и показанията на свидетелката Г.а, която свидетелства за по-дълъг период на възстановяване и ежедневно затрудняване за извършване на дейности от този даден от вещото лице – две седмици. Съдът цени показанията на свидетелката Г.а по отношение психодестабилизираното състояние на ищцата, като приема, че ищцата е преживяла негативно ПТП, последното е отключило в него психосоматични прояви, продължили доста време, като приема, че телесните увреждания на ищцата вследствие ПТП са отшумими за около две седмици, тоест консолидира се с извода на вещото лице. Съдът кредитира показанията на свидетелката Г.а и в частта в която тя посочва, че ищцата работила от вкъщи, че ПТП е стопирало за около два месеца качествения и работен процес, доколкото в тази част показанията са съотнесими на изслушаната по делото съдебно психологична експертиза. При определяне размера на обезщетението за неимуществените вреди следва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които ги обуславят. На обезщетяване подлежат неимуществените вреди, които са в пряка причинна връзка с увреждането, като съдът намира, че гореустановените вреди са в пряка връзка с уврежданията. Техният размер се определя според вида, характера и тежестта на увреждането. Неимуществените вреди нямат парична оценка, поради което обезщетението за тях се определя по вътрешно

убеждение от съда. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този смисъл справедливостта по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на всички конкретни обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитет. При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди се преценяват вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането е трайно - медицинската прогноза за неговото развитие. В този смисъл е Решение № 69 от 18.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4686/2013 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията М. П. Въпреки липсата на възможност за съпоставяне на претърпените болки и страдания и паричната престация, законодателят е дал възможност на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение: с оглед характера, степента, тежестта и броя на уврежданията, интензивността на причинените болки и страдания, продължителността на оздравителния процес, възрастта,

физическото и психическо състояние на ищеца, възможностите му за възстановяване и адаптация, както и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането. Това предполага отчитане не само на болките и страданията, понесени от конкретното увредено лице, но и на всички онези неудобствата - емоционални, физически и психически, които ги съпътстват и които зависят не само от обективен, но и от субективен фактор – конкретния психо – емоционален статус на пострадалия.

При гореобсъдените данни, съдът приема, че справедливо обезщетение за търпените от ищеца негативни преживявания, изживян стрес, телесни увреждания, с оглед и възрастта на ищцата, която към датата на инцидента е била на 53г., периода в който ищцата е търпяла болки и страдания – около две седмици, интензитета на болките /голям в началото/, психосоматичните прояви, продължили доста във времето, и като съобрази икономическата конюнктура в страната към датата на деликта – 17.09.2020г., е сумата от 5000,00 лева, което обосновава извод, че иска за неимуществени вреди е доказан и по основание и по размер.

По исковете с правно основание чл. 86 от ЗЗД.

Основателно е и искането за присъждане на мораторна лихва върху двете главници, като началният момент на изпадане на ответника в забава обаче според съда е 19.12.2020 г. – аргумент от чл. 496-497 КЗ. Тоест

мораторната лихва следва да бъде присъдена и върху двете главници, за периода от 19.12.2020г. до 19.11.2021г. – датата на подаване на исковата молба в съда, изпратена по пощата, видно от датника. Или върху сумата от 40,00 лева дължимата мораторна лихва е в размер на 3,73 лева, изчислена служебно от съда по реда на чл. 162 от ГПК, като до този размер следва да бъде уважена тази искова претенция, а за сумата от 0,17 лева, представляваща разлика над уважената сума от 3,73 лева до размера на пълно предявената от 3,90 лева, следва да бъде отхвърлен, а искът за мораторна лихва върху главницата за обезщетение за неимуществени вреди, следва да бъде уважен до размера на сумата от 466,67 лева, а за сумата от 20,83 лева, разликата над уважената сума от 466,67 лева до размера на пълно предявената сума от 487,50 лева, следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал.1 и ал.3 от ГПК и при този изход на спора, право на присъждане на разноски се поражда в полза и на двете страни. С определение от 07.12.2021г. ищцата е освободена от заплащане на държавна такса, а с протоколно определение от 25.04.2023г. ищцата е освободена и от заплащане на разноски в производството. Това означава, че с оглед отхвърлената част от исковете, разноските за държавна такса и тези за изслушване на експертизи и др., поети от бюджета на съда, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, следва да бъдат

възложени в тежест на ответника. Така дължимата в производството държавна такса е в размер на 350,00 лева, като с оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС разноски за държавна такса в размер на 348,67 лева. Платените от бюджета на съда разноски в производството са както следва: 500,00 лева за изслушване на експертизи и 40,00 лева за изслушване на двама свидетели, като с оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС и тези разноски в размер на 537,95 лева, или общо разноски в размер на 886,62 лева. Не се претендира от ищеца присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал.3 от ГПК с оглед отхвърлената част от акцесорните искове право на разноски се поражда и в полза на ответника. Ответникът е заплатил сумата от 30,00 лева за изслушване на свидетел, 400,00 лева за изслушване на експертизи, като на ответника на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лева, или общо разноски в размер на 730,00 лева. Така на ответника с оглед отхвърлената част от исковете следва да му се присъдят разноски в размер на 2,77 лева.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, представлявано заедно от С.С.П. и К.Д.К. ДА ЗАПЛАТИ на В. И. Д. - Г.а, ЕГН *****, със съдебен адрес в /АДРЕС/, сумата в размер на 5 000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в болки в травмираната област, уплаха и стрес, вследствие ПТП, реализирано на 17.09.2020г., около 10:45 часа, в гр. София, където водача на л. а. "Пежо 307" с ДК *****, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника по силата на застраховка гражданска отговорност № 120000969615, при движение от бул. „Иван Лазаров“ към бул. „Х.фор Колумб“ навлиза на забранен сигнал на светофарната уредба и реализира ПТП с навлизащия на разрешен сигнал л.а. „Фолксваген Нью Бийтъл“ с ДК № *****, управляван от В. И. Д. – Г.а, сумата в размер на 40,00 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, вследствие ПТП, реализирано на 17.09.2020г., около 10:45 часа, в гр. София, където водача на л. а. "Пежо 307" с ДК *****, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника по силата на застраховка гражданска отговорност № 120000969615, при движение от бул. „Иван Лазаров“ към бул. „Х.фор Колумб“ навлиза на забранен сигнал на светофарната уредба и реализира ПТП с навлизащия на разрешен сигнал л.а.

„Фолксваген Нью Бийтъл“ с ДК № *****, управляван от В. И. Д. – Г.а, ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на предявяване на исковата молба - 19.11.2021 г. до окончателното плащане, сумата в размер на 466,67 лева, представляваща мораторна лихва, начислена върху главницата от 5 000 лева, за периода от 19.12.2020г. до 19.11.2021г., сумата в размер на 3,73 лева, представляваща мораторна лихва, начислена върху главницата от 40,00 лева, за периода от 19.12.2020г. до 19.11.2021г., като ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 86 от ЗЗД за мораторна лихва, начислена върху главницата от 5000,00 лева, за сумата от 20,83 лева, представляваща разликата над уважената сума от 466,67 лева до размера на пълно предявената сума от 487,50 лева, както и иска с правно основание чл. 86 от ЗЗД за мораторна лихва, начислена върху главницата от 40,00 лева, за сумата от 0,1 лева, представляваща разлика над уважената сума от 3,73 лева до размера на пълно предявената от 3,90 лева.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на *****, сумата в размер на 886,62 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.6 от ГПК.

ОСЪЖДА В. И. Д. - Г.а, ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 2,77 лева,

деловодни разноси на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването от страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при *****: _____